

PENTRU CEL CE SE POCĂIEȘTE

Ascultați: dacă voiți să stingeți focul gheenei cel veșnic, pentru călcarea așezământului vostru, de mă veți asculta, faceți următoarele: unu, să aveți între voi dragoste; al doilea, să țineți curățenia întregii înțelepciuni, cu înfrânarea, cu smerenia, cu umilința inimii și cu mărturisirea faptelor voastre. Și vă rog, luați aminte să vă lăsați de a judeca și a osândi, de clevetire și de vorba deșartă, ca să vă izbăviți de râul cel de foc care o să tragă pe oameni după faptele lor și să-i arunce într-un întuneric cel mai din afară, unde este plângerea și scrâșnirea dinților.

Că blestemata grăire de rău așază pe om în partea cea de-a stânga. Și blestemata vorbă deșartă a grăirii de rău îl duce pe om în

moarte cumplită. Blestemata clevetire mistuiește pe om în pântecele iadului. Și multa vorbire îl aruncă în noroiul necurăției și îl pornește spre vrajbă. Iar vrajba este sămânță a fărâdelegii mult roditoare. Și se seamănă întru cele dinăuntru ale omului și răsare pe pomenirea de rău, și se face urâciune, și îl înconjură, și nu voiesc să se vadă unul cu altul, și cu răutatea întrec și pe draci. De acestea fac în ziua de astăzi oamenii și cu de acestea s-a întors mintea lor spre diavolească deprindere, și se supără singuri de patimile lor și nu simt, ci numai pricinuesc pe diavolul și pe oameni că îi supără.

Sursa: „Minunile, vedeniile și cuvintele Preacuviosului părintelui nostru NIL, Izvorătorul de Mir, Kavso-calivitul”, Editura Sophia, București, 2011

PROGRAMUL LITURGIC

Martți 9 mai	18:00	Sfântul Maslu
Vineri 12 mai	18:00	Paraclisul Maicii Domnului
Sâmbătă 13 mai	18:00	Vecernia
Duminică 14 mai	08:30	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica a 5-a după Paști (a Samarinenței)

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

Pentru buletinul online abonarea se face pe site: www.sfantul-ilie.ro

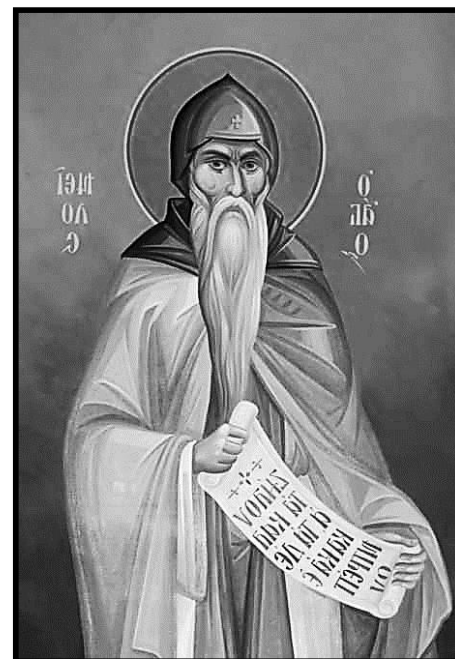
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

De va lăsa omul voia și cugetele sale și va face voia și cugetul lui Dumnezeu, pentru acela în lumea toată nu se va găsi nici loc, nici lucru care să-i împiedice mântuirea.

(Sfântul Petru Damaschin)

Nr. 210 / 7 mai 2017

SFÂNTUL NIL
CAVSOCALIVITUL
-IZVORĂTORUL DE MIR-

1612 - 1692

PENTRU CĂDEREA DRACILOR

Îngerii satanei sunt la vedere fără de dar, la îndulcire fără de gust, la statură scurți, la lățime lați, la adâncime cu stăpânire, fiindcă în adâncul iadului au stăpânirea lor și sunt fără de putere. Pe păcătoși îi silesc cu neputința lor, precum și pe tine. Și se nălucesc cum că ar fi puternici, și așa se teme omul și se pleacă lor, și-l stăpânesc și-l surpă în căderea lor, meșteșugind deznădăjduirea și zicându-i: „Nu așa pentru tine, nu așa, ci ascultă sfatul meu și nu te teme, că tu ești robul meu! Ascultă-mă pe mine numai, și nu pe altul!”.

Iar omul păcătos se pleacă la aceste sfătuiri ale păgânătății și diavolul îi întinde cursă cu deosebite gustări nălucitoare, adică: mândrie, slavă deșartă, a judeca pe aproapele și altele asemenea, nenumărate.

Iar omul cel ce va fi îmbătat de Darul lui Dumnezeu este ca acela ce se îmbată de vin și nu se teme, nici nu se rușinează de împărat, nici de tiran, și oricine, ce i-ar face, nu simte și nu se teme de cursele diavolului, și de s-ar lupta toți dracii cu dânsul, nu pot să-l dezbete din beția Darului lui Dumnezeu.

Cu aceștia s-au luptat Dioclețian și Maximian, vasele diavolului, și mulți alți tirani s-au luptat ca să dezbete pe Sfinții Mucenici de Cerescul vin, de care cu îndestulare erau îmbățați. Precum o muiere când are prunc mic și acesta tot cere să sugă laptele ce se adună la mama lui în ziua aceea, așa și toți dracii au ieșit în lume ca să lupte pe omul cel afundat în Darul lui Dumnezeu, însă n-au putut. Precum și Cuvioasa Maria Egipteanca a fost luptată de dracul, și în zadar s-a ostenit. Asemenea și dascălul acela de la Constantinopol, în vremea lui Leon luptătorul împotriva icoanelor, s-a ars împreună cu școala și cu ucenicii. Tot asemenea și Iacov Persul s-a tăiat ca vița și nu s-a dezbătat de darul Sfântului Duh, ca să se lepede de Hristos.

Precum Luceafărul, dintru acest trei slave, adică iscodirea, vicleșugul și nesupunerea, s-a nălucit cu întocmai Dumnezeirea și s-a gătit pe sine să se înalțe și să se suie mai presus de ceruri, și numai

cât a gândit un necurat și spurcat gând ca acela, numaidecât s-a surpat împreună cu toți următorii lui. Atunci de nu ar fi stat credincioasă sluga lui Dumnezeu Mihail și de nu ar fi strigat cu puternic glas gânditoare vorba lui: „*Să stăm bine, să stăm cu frica lui Dumnezeu!*”, ce era să urmeze cu Îngereștile Puteri ale Cerului? Numai Unul Dumnezeu știa. [...]

Fiindcă ceata Luceafărului a rămas pe pământ până la sfârșitul lumii, se suie și se pogoară, și mai vârtos când văd vreun suflet drept se silesc să-l oprească, ca să nu se suie în locul de unde au căzut ei, fiindcă sufletul când se suie odată nu se mai lasă din mâinile dreptilor ca să se pogoare jos. De aceea dracii se nevoiesc cu mândria să-l amăgească și să-l tragă jos în pierzare, și strigă cu mare glas și zic: „*Ne-ai biruit, o, suflete! Și de acum fugim de la tine!*”

Aceasta o fac din vicleșug, ca să se mândrească sufletul ca și cum ar fi sfârșit nevoița, și când nălucește aceasta dă loc mândriei, și atunci sugă laptele lenevirii de la mama ei, trândăvia. Și se nălucește zicând: „*Că eu m-am nevoit din tinerețile mele, și acum să mă odihnesc puțin, la bătrânețile mele!*” Și așa cade în trândăvire. Atunci dă năvală duhul curviei, pentru primirea gândului mândriei, și se nevoiește cu

gândurile cele pătimase și își pipăie trupul. Și de aici cere multe feluri de bucate și cade în adâncul necurăției.

Și atunci vine fiul vrăjmașului împotriva luptător, și cade în necredință, și începe a se lupta cu Biserica, și zice: „*Nu știu nici Biserica, nici dogmele, nici canoanele Bisericii!*” Și atunci de tot se prăpădește. Fiindcă dracii, dacă vor găsi ușile deschise, intră și jefuiesc tot și nu lasă nici scândurile. Că omul zboară ca musca în văzduh, iar dracii ca păianjenii întind cursa, ca să se prindă musca. Dar de se va păzi, nu se va prinde. Că, de se va prinde, se deznădăjduiește și zice: „*Eu nu mai am aripi să mai zbor, nici trup să fug, adică nu am trup curat să slujesc pentru sufletul meu, fiindcă de acum m-am rob it cu totul. Să nu mă mai chinuiesc, că tot nu scap și nu mă mai mântuiesc.*”

O, omule, de ce hotărăști că nu te mântuiești? Întoarce-te și nu te teme! Dumnezeu te așteaptă la Cruce. Și pentru ce te temi de cel neputincios și de meșteșugirile lui? Crucea lui Hristos a zdrobit meșteșugirile lui. Diavolul o laudă are, deșartă și mincinoasă. Cu aceasta a ispitit pe un Cuvios [Sfântul Antonie cel Mare], că s-a arătat lui în chip de om, și i-a zis: „*Pot, părinte, să mă mântuiesc?*” Iar Cuviosul i-a zis: „*Suie-te la înălțimea aceea și dezbracă-te de toate*

răutățile și vicleșugurile tale, și te roagă lui Dumnezeu zicând: <<Miluiește-mă, Dumnezeule, pe mine, începutul răutății!>> Și atunci te va milui și te va pune în partea cea dintâi.” Iar diavolul a zis: „*Taci, putredule bătrân! Eu să mă închin la o de nimic Împărăție, când noi avem trei din patru părți ale lumii? Și Lui ce I-a rămas, ca să mă închin Lui?*” Atunci a cunoscut bătrânul că acesta este dracul hulii, și și-a adus aminte de Iisus Hristos că S-a ispitit de acesta în pustie, și cu nălucire I-a arătat deșarta slavă a lumii acesteia, și iubirea de argint, și lăcomia pântecelui, precum și la alți oameni. De acestea aducându-și aminte Cuviosul, s-a rugat lui Dumnezeu și l-a gonit.

Pentru că Dumnezeu nu Se îngreșoșează de nimeni, nici de călugăr, nici de mirean; numai de aceste patru patimi Se îngreșoșează și le urăște, adică: curvia, necredința spre dumnezeieștile Lui porunci, hula și minciuna, din care este închinarea la idoli. Că pentru aceste patimi a venit Potopul.

